ناول
Ketabton.com
د باروتو احرام
(د استشهادي مجاهد د ژوند حيرانوونکې کيسه
محمد رحيم "پرور کوچی"

(c) ketabton.com: The Digital Library

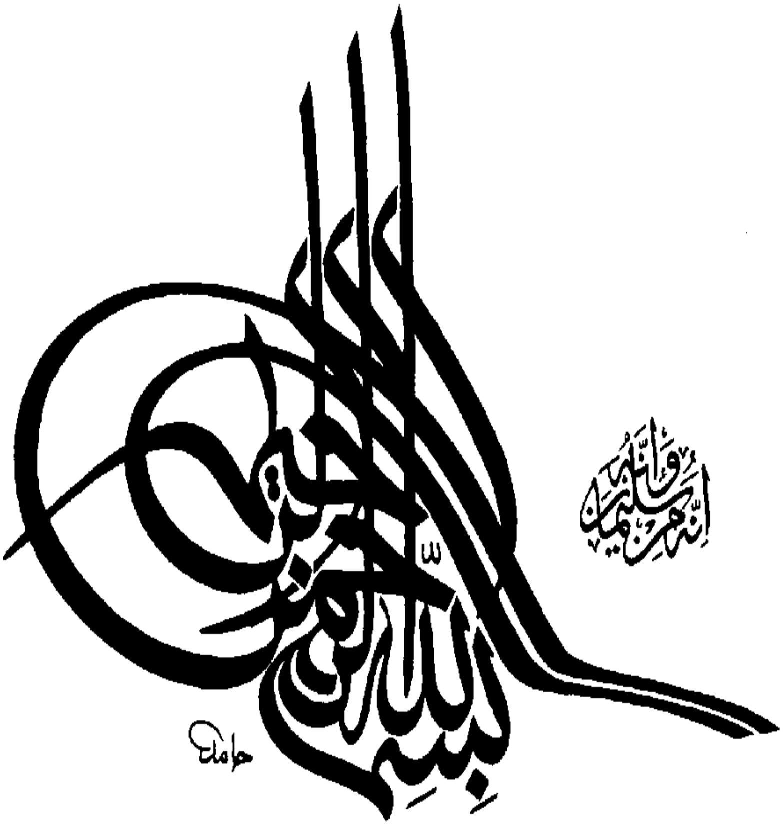

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

- ♥ په دين او هيواد مينو هغه ميړنيو شاه زلمو ته چې خپلې دنګې ځوانۍ يې د اور سرو لمبو ته ونيوې.

- ♥ او د هغه ګمنامه مجاهدينو پنوم چې د يوې مړې ډوډۍ د پيداكولو لپاره اوس هم حيران پاتې دي او د پوښتنې يې څوک نشته.

م. پرور کوچی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړنې:

د کتاب نوم :د باروتو احرام

لیکوال :محمد رحیم " پرور کوچی"

فسبوک پاڼه:parwar kochai

د لیکوال د تلفن شمېره:۰۷۸۷۴۳۱۱۳۶

کمپوز او ایډېټ :خپله لیکوال

د پښتۍ ډیزاین :موسی تعبیر

د چاپ کال : ۱۴۰۲ ه،ل

د چاپ وار :لومړی

دخپرندوی : فریدیه خپرندویه ټولنه

د چاپ حقوق له لیکوال سره محفوظ دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱)

د سراچه ډوله موټر غرا خته د سړک په ژی بوتي او ډبري په تیزی سره تیریدل سورلی رډ رډ وروکتل لري د سړک په سر د ملي اردو عسکرو تالاشي کوله عمر موټروان ته وارخطا وویل:

استاده ځنګ ته ودریږه!

موټروان په پاسینی ښیښه کي برګ،برګ وروکتل

ولې؟ ته خو خوست ته تلې

عمر سړه ساه واخیسته.

بلې استاده! خوست ته تلم خو په لاره یو مهم شی رانه پاتې دي.

لدې سره موټر ځای په ځای ودرید عمر په تیزی دروازه خلاصه کړه بیک او چانټه یې غاړې ته واچول په لاندې راوتلې شیله ورښکته شو.

ډبرې او شګې ښوییدې عمر ګړندي ګامونه اخیستل په مخامخ غونډۍ وروخوت د غونډۍ په سر یې یوې او بلې خواته وکتل پاس د غره په سر خړې بوجۍ ولاړې وې،په پیره دار خانه کې ولاړ عسکر لاسونه ښورول د ودرېدو اشاره یې کوله عمر نورهم تېز شو له هاخوا ټکاری شو دوې درې مرمۍ د عمر ترڅنګ ولګیدې،عمرځای په ځای کښیناست مرمۍ راډیرې شوې عمر پړمخې پریووت په ورانه کې یې نری درد حس

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړ،دی یوې راوتلې ډبرې ته وروښوييد بيګ او چانټه يې پورته پآتې شول بيرته يې لاس وراوږد کړ بيک او چانټه يې راواخيستل.

مرمۍ لکه د ږلۍ څاڅکي راوريدې عمر ددعا لاسونه پورته کړل.

خدايه! ته مې هدف ته ورسوه.

لويه ربه (ج)! ته راسره مل شه ارمان مې راپوره که...

لنډه شېبه ووته ،لدې سره مرمۍ لږ کمې شوې پورته يې وکتل حيران شو،لرې دوه عسکر را روان وو ده په تيزۍ بيګ او چانټه غاړې ته کړل مخامخ په راوتلو ډبرو کې يې منډه واخيسته عسکرو بيا ډزې پيل کړې پوچ او سپک يې ويل زوروري ناري يې وهلې.

ودريږه! چې له ځايه ونه خوځې

ژوندی دې نه پريږدو

عمر همداسې منډې وهلې لرې ولاړ پورته يې راوکتل عسکر دده په ځای ولاړ وو يوې او بلې خواته يې لاسونه خوځول لاندې شېلو ته يې د ټوپکو خولې نيولې وې.

چې لږه کراري شوه عمر بياله ځايه وخوځيد ښه شېبه مزل يې وکړ ،لاندې په لرې دښته کې څو خړ کورونه ولاړ ول عمر مخامخ کورونو ته ور روان وو په لنډه شيبه کې يې د يو کور لرګينه دروازه وروټکوله له دننه ښځينه غږ راغی.

څوک يې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر وستمېد خوله يې خبرو ته جوړه کړه

مورې تږی يم مسافر يم له غره نه عسکرو پسې رااخيستی يم لږ اوبه که راوړې.

دروازه نيمکښه شوه د سره ټيکري پيڅکه تر دروازې راووته عمر شا وراړولې وه ښځينه غږ د عمر غوږونه بيا ولړزول.

وروره! مورږ کور کې څاه نلرو،کور کې څوک نشته ميړه مې کار ته تللی دلته امنيت خراب دی لدې ځايه ولاړ شه مورږ ته غم مه جوړوه.

عمر سوړ اسويلی وکيښ ته به وايې د څو ورځو بې خوبه دی،لږ مخکې لاړ په مړاوو قدمو د بلې ګوښې کلا لويې دروازې ته ودريد.

عمر وړه نجلۍ راوغوښته د افغانيو پنځه ګون يې ورته ونيو.

وړې نجلۍ کورته منډه واخيسته نيغه په دروازه ننوته لږه شيبه وروسته د يوې پلاستيکي کوزړۍ او يو ښيښه يي ګيلاس سره د ده ترمخ ودريده.

عمر سلامته کوزړی په سر واړوله تږتر يې څوځايه لوند شو دسمال يې له جيبه راوويست په سينه يې راتېر کړ،په سپينو خامکو جوړه غاړه يې لمرته وځليده الحمد الله يې وويل کوزړۍ يې وړې نجلۍ ته ورکړه په تندي يې ښکل کړه خپله وريره يې نيغه سترګوته ودريده له ځايه پورته شو له جوماته د آذان غږ راته مخامخ لاړ شېبه وروسته يې په جومات کې ډډه ووهله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۲)

عمر د جومات د امام په ترپي راويښ شو په ځای کې راکښيناست ملا امام د سهار د لمانځه لپاره آذان وکړ بيرته راغی ده ته يې د سترړي مشې لپاره دواړه لاسونه ونيول عمر له ځايه پاڅيد ملا امام ته يې ټينګه غيږه ورکړه ملا امام يې ترڅنګ کښيناست په مسکا يې وويل:

شپه دې څنګه وه؟

ساړه خو به دې نه وي شوي؟

عمر په پسته ږيره لاس راتير کړ.

نه! خدای(ج) دې اجرونه درکړي جومات ښه ګرم وو.

ملا امام پلټۍ ووهلې اووې پوښتل:

پوښتنه خو بده نده؟

دی موسکی شو

نه! مهرباني مولوي صاحب

ـ د کوم ځای يې؟

عمر لنډ ځواب ورکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وردګو د سیدآباد

ـ چیرته روان یې له خیره؟

ـ خوست ته

ملا امام مسک شو

دوکانداري کوې که .....؟

عمر یې خبره ور پرې کړه

نه مولوي صاحب ! مدرسې ته ځم دیني درسونه وایم

د ملا امام تندی وغوړید او وې پوښتل:

ماشاالله قاري صاحب!

وار له واره یې بیا وپوښتل:

موټروان ته دې ویلي؟

عمر سوړ اسویلی وویست

نه څوک نه پیژنم دامې لومړی ځل دی دې سیمې ته راځم

ملا امام مبایل له جیبه راوویست

ته صبر! حشمت الله ته زنګ ووهم

له ځایه پاځید د کړکی خواته لاړ مبایل یې غوږ ته ونیو له مقابل لوري کوم ځواب رانغی بیایې ور اوکې کړ ملا امام دا ځل سلام واچوه له مقابل لوري خپ راغی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وعليکم والسلام

ملا امام غاړه تازه کړه

وبخښه لکه چې ويده وې

حشمت وخندل

خدای مو وبخښه امر کوه مولوي صاحب!

ملا امام وپوښتل

خوست ته ځې؟

حشمت وپوښتل

هو څنګه؟

ملا امام لياړې تيرې کړې

د يو کس ځای پريږده

حشمت وخنديد

بيا دې لکه چې هوا کړې

ملا امام يې خبره ونيوله په غوسه يې وويل:

نه ليونيه ! زه خو پرون راغلم يو ميلمه دی راسره چې هغه يوسې.

حشمت وخندل

سمه ده مولوي صيب ورته ووايه ځان تياروه لږ وروسته در وځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ سمه ده خدای پامان

تلفن یې قطع کړ

ملا امام عمر ته وکتل

پاڅه قاري ګله !اودس تازه کړه چې موټر راځي

عمر هوار کړی توس او بالښت سره وپیچل.

(۳)

د غرمې لس بجې وې سراچه موټر په تیزۍ روان وو په پاخه پل تیر شو کوچنی بازار راورسید د ختیڼو دوکانونو ترمخ په لرګینو او پلاستیکي ټوکریو کې ډول ، ډول وچې او تازه میوې ایښې وې له شاتیني سیټ یوه بوډا ناره کړه:

استاده ګله ! د ګردې ځیرۍ د بازار په آخر سر کې یو بریک ووهه.

موټروان د یو ختین هوټل ترمخ ودرید په پاسینۍ هنداره کې یې وکتل:

همدا ځای ښه دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا دروازه خلاصه کړه

هوا! بیخي برابر دی

بیا یې د موټر له ډالي پنډه ورواخیسته

درې سره رنګه د کلدارو سلګون نوټونه یې د موټروان په لمن کې ور واچول.

عمر شاوخوا وکتل پاس په غره کې دڅیریو او نښتر ونې باد یوې خواته رپولې وړی وو بیک ته یې لاس کړ بیګانی وچه ډوډۍ یې راوویسته غټه مړۍ یې وکړه.

موټر په تېزۍ حرکت وکړ مخامخ یې وکتل سترګې یې رډې راوختې د ګردې څیرۍ ولسوالۍ په مخ کې ولاړې تالاشی ته ګڼ موټر کتار ور روان ول ده غوښتل یوځل بیا له موټره ښکته شي خو شاوخوا په عسکرو پوښلې غونډۍ او لاندې ژور خوړ د تیښتې لاره ور باندې ورکه کړه کلیمې او درودونه یې په ځان چف کړل په یوه شیبه کې یې موټر دبریټور عسکر ترمخ ودرید.

عمر لړزې اخیستی وو وارخطا ښکاریده که عسکرپوښتنه ترې کړې وای چې له کومه ځایه راغلې؟ ده ځواب نه درلود ځکه د راغلې سیمې نوم یې نه وو زده.

عسکر له موټر ګرد راوګرځید کله چې ډالي ته ودرېد نو موټروان عمر ته خوله ورنږدې کړه.

ـ که عسکر وویل له کومه ځایه راغلې ؟ ورته ووایه د غلګی له سیمې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عمر دمه یوڅه جوړه شوه.

له شالخوا د عسکر پیکه غږ راغی

استاده ډګی (ډاله) خلاصه که!

موټروان په بیړه ورښکته شو

عسکر دډالي ټولي پنډې په ځیر،ځیر وکتلې بیرته سورلۍ ته راوګرځید له هریو یې جلا جلا پوښتنه وکړه د مخې څوکۍ سره عمر ته ودرید تندی یې سره کش کړ او وې پوښتل:

هلکه له کوم ځایه راغلې؟

عمر لنډ ځواب ورکړ

له غلګۍ

ـ تذکره لرې

ده په جیبونو لاس ننه ویست واخطا شو لیاړې یې بندې شوې

نه ولا! کور رانه پاتې ده

د عسکر تندی تریو شو

د کوم ځای یې؟

لهجه خو دې بدله ده

عمر مړاوي وروکتل

د وردګو

(c) ketabton.com: The Digital Library

عسکر وخندید

ښه! يې د وردګو او راغلې له غلګۍ نه

عجبه ده

دروازه يې خلاصه کړه ده ته يې د ښکته کيدو اشاره وکړه

عمر زيړ زبيښلی د عسکر ترمخ ودريد

عسکر يې پوره تالاشي واخيسته جيبونه يې څو وارې وکتل

بيا يې لنډې پوښتنې پيل کړې

څه کار کوې؟

عمر وويل:

پوهنتون وايم

ـ چيرته؟

ـ په خوست کې

عسکر لاس ور وړاندې کړ

کارټ لرې؟

عمر ژر جيب ته لاس کړ کوچينی کارټ يې عسکر ته ونيو

ها دادی

عسکر کارټ مخ او څټ واړوه وې پوښتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم دې څه دی؟

- عمر

- ولد؟

عبدالرحيم

کارټ يې بيرته ورکړ او وې پوښتل:

غلګۍ کې دې څه کول؟

عمر په تندي لاس راتير کړ

هلته مې خپلوان دي د مړي د جنازې مراسمو ته ورغلی وم

عسکر وخندل

ولې بې له تا نور څوک نه وو چې جنازې ته ورغلي وی؟

عمر سوړ اسويلی وويست

نه ! پلار مې مړ دی ، ورونه مې مساپر دي اوس يوازې زه د کور سرپرست يم

عسکر په اوږه وار ورکړ

سمه ده! درځه ولاړ شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۴)

مازديګر وو د لمر سترګه په مخامخ غره راڅوړنده وه موټر په يوه تنګه کوڅه ننووت غالمغال وو موټر د يوې چوترې لاندې ودريد موټروان عمر ته وکتل په خندا يې وويل:

دا يې خوست!

بيا يې وپوښتل

دلته څوک لرې؟

عمر شاوخوا وکتل ډول ډول موټر په لوی سرای کې ولاړ وو موسک شو موټروان ته يې مخ ور واړوه

هو استاده ګله ! دلته پوهنتون کې مې د اکا زوی دی هغه ته ورځم

موټروان د خدای پامانی په ډول لاس ورته ونيو

ښه ډير ښه ! درځه چې ناوخته کيږي

عمر بيک او چانته غاړې ته واچول لوی سړک ته وه ووت ګنه ګونه ډيره وه مخامخ لاړ د تره زوی ته يې زنګ وکړ هغه د کوټې آدرس ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر خوشاله وو خوست کې بلد وو ځو وارې دلته راغلی وو د اکا د زوی کوټه یې آسانه پیدا کړه د یو دنګ ټاور تر مخ ځو شیبې تم شو شیبه وروسته یې د اکا زوی ته غیږه ورکړه دواړه پاس وختل په تنګو زینو کې ځو ځایه د اکازوی له شناخته ملګرو سره ودرید.

په دریم پوړ کې یې د اکازوی د یوې کوټې په وره کې کیلي ننه ویسته دواړه مخامخ بالښت ته وغځیدل.

د اکا زوی یې چې الهام نومیده چایجوش ور واخیسته او له کوټې ووت عمر شاوخوا سترګې وغړولې په تاخچه کې ایښي کتابونه او چپتر یې تر نظر تیر کړل یو کتاب یې ورواخیست مخ او شټ یې واړوه خوند یې ورکړ پرې لیکل شوي وو.

فکري پوهنه!

لیکوال: عبدالهادي مجاهد!

ځو پاڼې یې واړولې کتاب خوندور وو الهام له چایجوش سره راننوت ویې خندل

ښه عمر ګله ! غورې وکه څه حال وو کلي کور کې؟

عمر کتاب پخپل ځای کیښود

(c) ketabton.com: The Digital Library

کراري وه یاره نوي څه نه وو ټول خپلوان جوړ تیار وو

الهام خوشاله وو ډیر وخت کور ته نه وو تللی خوله یې له خوشالۍ نه راټولیده په مسکا یې وویل:

په لارو څه کیسې وې پازاب شوی خو به نه وې؟

عمر سوړ اسویلی وویست

د لارو خبره مه کوه لکه په پل صراط داسې راتیر شوم

د الهام تندی ګونځې شو

ولې؟

عمر ترخه مسکا وکړه

ستو کنډو ته نارسیده یې دومره منډې راباندې وکړې چې مه یې کوه پوښتنه

الهام یې ګړندی ترخنګ کښیناست ته به وایې د کلونو مسافر کیسه اوري.

ښه ! پوره کیسه یې وکه

عمر مکمله کیسه ورته تیره کړه د الهام خوله له حیرانۍ وازه پاتې وه سر یې په منفي ښه وخوځوه سپکې سپورې یې وکړې بیرته له ځایه پاڅید چایجوش ته یې چای ور واچوه

یو ناڅاپه یې وپوښتل:

ولې؟ کارت ، تذکره دې نه وو راوړي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر وخندید د پوهنتون کارت یې له جیبه راوویست

ستا دا جوړ کړي کارت کار وکړ کنه د انګورو په تول کې تللی وم.

دواړو په زوره وخندل.

(۵)

سهار وختې عمر او الهام د میرانشاه په اډه کې ولاړ ول یو غټ پکول والاموټروان موټر رامخته کړ الهام له مخامخ دوکانه څو بیسکیټ او انرژۍ راواخیستې او د عمر په بیک کې یې واچولې ده او الهام خدای پاماني سره وکړه په یوه شیبه کې موټر له اډې وه ووت تر یوه ځایه په تنګو کوڅو کې لاړ بیا یوه پراخه پاخه سړک ته وه ووت عمر شاوخوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکتل لوړې ونې او شنه پټي په تیزی تیریدل موټروان ټیپ ته فلش وردننه کړ د موټر ټوله فضا خوستی سندرو او ساز ونیوه ده ګوشکی له جیبه راوویستې غوږونه یې د تلاوت سپیڅلي غږ ولړزول.

موټر په تیزئ روان وو کلي او کورونه ورو ورو کمیدل د سړک ترڅنګ هرځای د سیل اوبو راوړې لویې ډبرې نیغې ولاړې وې.

عمر مبایل له جیبه راوویست د کوچیانو له روانې رمې یې څو انځورونه وویستل له څه کم یو یونیم ساعت مزل وروسته موټر د باډر په دروازه ورننووت موټروان د سړک په سر ایښې غرفې ته کوچینی کتابچه ورکړه ولاړ عسکر سپکه تالاشي واخیسته.

موټروان د اوبو ډک بوتل عمر ته ونیو

ونیسه اوبه!

ده د اوبو بوتل ورواخیست

بوتل یې په سر واړوه تندی یې وغوړید اوبه یخې وې د خوست هوا لا هم ګرمه وه بوتل یې بیرته موټروان ته ورکړ موټروان ده ته حیران وکتل او وې پوښتل:

چیرته ځې ځوانه؟

عمر له بنې غوږ ګوشکي خطا کړه

- میرانشاه ته!

هلته دې خپلوان دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو د ماما کور مې هلته دی.

موټروان د هو په بڼه سر وخوځوه.

-ټیک ده

هلته بلد یې کنه؟

عمر مړاوي وروکتل

هو! پخوا موږ هم هلته اوسیدو

موټروان څنګ ته ودرید موټر وښورید دی بیرته ژر موټر ته راوخوت وستمید د چا له پوښتنې پرته یې وویل:

د موټر د ټایرو هوا مې وکتله ماویل پنچر نشی

کوچینی ماشوم وچونګید د شا لخوا ډېر نارینه غږ راغی.

استاده ! که دوکان مخې ته راغی یو څو بسکیټ راواخله چې ماشوم مو وږی دی

موټروان په پاس هنداره کې ور وکتل

سیی ده حاجي ګله!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۶)

قضا مازدیګر وو عمر په تنګه شیله کې ګرندی روان وو مبایل یې له جیبه راوویست تندی یې ګونځې شو د افغانستان سیمکارت انتن نه ورکاوه بیرته یې په جیب ننه ویست پورته یې وکتل د ډرون الوتکې خپ غږ وارخطا کړ غوږ یې ونیو د الوتکې غږ د شمال لور ته وو یو ځای یې د اوبو شنهاری تر غوږ شو تنګې شیلې ته ور وګرځید رنې اوبه په تور کمره کې لاندې رالویدې بیک ،چانته او څادر یې په کوچیني بوټې کیښودل لستوڼي یې بډ وهل ژر ژر یې اودس تازه کړ غوږ یې ونیو لرې د یو موټر غرا خته خوشاله شو په شګلن خوړ کې ډاټسن ډوله موټر دده په لور را روان وو ده یې مخې ته ورمنډه کړه موټر ځای په ځای ودرید درې وارخطا کسان ترې راښکته شول عمر ته یې حیران حیران کتل عمر لاس ورکړ ځان یې وروپیژاند د ولاړو کسانو له منځه یو غږ کړل.

ځوانه! موټر ته خیره نورې کیسې به هلته وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی د شا سیټ ته وخوت

موټر حرکت وکړ لاره ډیره خرابه وه د مخي له سیټ نوراني څوان مخ راواړوه خوله یې له خندا نه راټولیده په خوږه مسکا یې عمر ته وویل:

پخیر راغلې قاري صاحب مبارکه!

سفر پخیر وو؟

ده په ګڼه ږیره لاس راتیر کړ

- الحمدالله بیخي ښه وو

ناست کس وموسید

پازاب شوی خو به حتماً وې ، لارې ډیرې خرابې دي ملګري په سختۍ رارسیږي

عمر لنډه مسکا وکړه

نه ان شاالله کوم لوی مشکل نه وو ډیر ښه راورسیدم

ناست کس ته بنډار خوند ورکړ پوښتنې یې را کتار کړې.

له کابله راغلې؟

- نه سیده له وردګو راغلم

- څو ساعته لاره ده؟

عمر اوږده ساه وویسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې اوه ساعته کیږي خو ما د لارې د خرابوالي له وجې یوه شپه پکتیا کې وکړه.

ناست کس په اوږده ږیره لاس راتیر کړ

جزاک الله ! متعال رب (ج) دې دا تکلیفونه درته قبول کړي.

کړیږ شو موټر ناڅاپه بریک ونیو ګیډړې د موټر تر مخ تیزه منډه واخیسته مخامخ په کوچنیو بوټو کې پناه شوه.

موټر کابو نیم سات مزل وکړ باالاخره تیاره ماښام مرکز ته ورسید ، د مرکز درې څلور کوټې په لرې فاصلو سره ولاړې وې موټر د یوې ګوښې کوټې تر مخ ودرید.

له شاتینی څوکی یو کس عمر مخامخ کوټې ته ورووست ده ور پرانیست درې څلور کسه ناست ول له کوټې لکه د عطرو بوی جګیده عمر سلام واچوه ناستو ځوانانو ځای ورته پریښود ده یو بالښت ته ډډه ووهله د کوټې په بر کونج کې یو ځوان په لمانځه ولاړ وو ټول لکه د مني پاڼه رپیده سجده یې دومره اوږده کړه تا به ویل ساه یې وخته یو تنکی ځوان ترموز او ګیلاس راوړل ده ته یې ګیلاس له چایو ډک کړ ټولو ځانونه وروپیژندل.

د عمر تر څنګ ناست تنکی ځوان حذیفه نومیده دی د لوګر وو ورپسی بل کس طلحه وو ده خپله سیمه شاجوی یاده کړه ، شاجوی د غزني او کلات ترمنځ سیمه ده په لمانځه ولاړ کس د کابل د موسهی وو ټول خوشاله ول چې یو بل ملګری یې را زیات شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۷)

هوا خړه وه په لوړو غرو وریځې راځوړندې وې د باران د کیدو امکان زیات وو د مرکز قومندان موټر ته وخوت ورسره بل موټر کې استشهادی مجاهدین په وسلو سمبال سپاره شول عمر خوښ وو په دا یوه اونۍ کې یې نوي تکتیکونه زده کړي وو د مرکز له ډیرو مجاهدینو سره اشنا شوی وو څنګ ته ناست حذیفه یی د لرګي تسبې دده له لاسه کش کړې په خندا یی وویل:

ته راکه څومره ښایسته تسبی دی پیدا کړي

عمر وخندید

دا می د مور دلاس نښنه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

حذیفه تسبی په لاسونو کی واړولی بیرته یی ده ته ونیوی

هه! واخله

عمر مسک شو

ـ واخله ستا دی وي

حذیفه یی لاس بیرته ټیله کړ

نه یاره! که دی بل چا د لاس نښه وای بیا می نه درپریښودی

دواړو په زوره وخندل.

موټر په سختو پیچومو د تمرین ځای ته ورسید چوپه چوپتیا وه د ټولو ناستو فدایانو خولی په اذکارو بوختی وی په مخامخ غونډۍ پرونی ولاړې نښې همغسی سورۍ سورۍ ولاړې وې.

فدایانو د تمرین لپاره ځانونه تیار کړل د قومندان له یو غږ سره ټول کتار ودریدل د الله اکبر نارې په ټوله شیله کی انګازه وکړه ټول مخته او شاته ولاړل ټکان شول له مخامخ ولاړو نښو او غونډۍ مرې دوړی پورته شوی د فقیرمحمد درویش په غږ له جذبو ډکو ترانو ټوله دره په سر اخیستی وه د فدایانو له بدنه مرې خولې روانی وی مجاهدینو تر مازدیګره تمرینونه وکړل.

هره ورځ تمرین او د غرمې لخوا د لمانځه او ډوډۍ لپاره دوه ساعته دمه د هری ورځی کار وو عمراو ورسره ملګری لکه اوسپنیز سپرینګ داسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چست او چالاک شول دلته ټوله مهرباني له متعال رب (ج) سره مینه او خواخوږي راټوکیدلې وه ټول ملګری لکه یو تن او وجود داسې وو له یو بل سره مینه یی له ورونو هم لوړه وه یوه ورځ د تمرین په مهال د عمر پښه لږ خوږ شوه پدې ورځ موټر هم نه وو عمر ډیر پاڎاب وو څو چې موټر رارسیده ملګرو یی په اوږو تر مرکزه یووړ یانې ددوی ټول کړه وړه لکه د ورونو داسې وو.

سهار وختي به د لمانځه لپاره چې کله جومات ته لاړل بیا به نو د چایو تر وخته د قرآنکریم ژباړی او تفسیر ته ناست ول له ټول مرکزه د عطرو غوندې بوی جګیده.

شپې او ورځې تیریدی د عمر د کور او کلی یادونه نور له مغزو مړاوي کیدل نور یې ټول فکر او سوچ تمرین ، عبادت او د الله (ج) سره کړیو وعدو ته وو رنګ یی ورځ په ورځ تازه کیده مخ یی لکه کورکمن تک ژیړ اوښتی وو د شپې به یی خوازه ،خوازه خوبونه لیدل کله په ګلانو کې ناست او کله هم د رڼو اوبو او سپینو جامو واله ښایسته پیغلو سره ناست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمه شپه وه عمر په اړخ واوښت غوږ یې ونیو د نرۍ ژړا غږ جګیده سر یې راپورته کړ حذیفه په بستره کې ناست وو وړې ، وړې سلګۍ یې کولې سر یې په زنګنو ایښی وو عمر له ځایه پاڅید د اوبو ترموز ته وروګرځید ډک ګیلاس یې په سر واړوه وروسته حیران د حذیفه سرته ودرید حذیفه سر راپورته کړ دده په لیدو یې سترګې پاکې کړې عمر یې ترڅنګ کښیناست په اوږه یې لاس ورکیښود په خواشینی غږ یې وویل:

- ښه یې؟

حذیفه د هو په ښه سر وخوځوه

عمرهغه ځان ته رانږدې کړ

نو څه شوي وروړجانه؟

حذیفه بیا ژړا ونیو ښه ډیر یې وژړل وروسته یې وویل:

خوب مې لید!

عمر یې اوښکې ورپاکې کړې

خیر ده ځان کنټرول که

د حذیفه سر یې په خپل ټټر پورې کلک ونیو دواړو تر ډیره یو بل جوخت نیولي وو عمر هم خفه وو د حذیفه نن وروستی شپه وه سبا خپل منزل ته روانیده د عمر له څه ویلو پرته حذیفه شونډې پرانیستې

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجبه خوب وو لالا!

عمر لنډه مسکا وکړه

خدای (ج) دې یې د خیر کوي مه وارخطا کیږه

حذیفه مسک شو سپین غاښونه یې د سپوږمۍ رڼا ته وبریښیدل

نه وروره ! د وارخطایی خوب نه وو د خوشالۍ خوب وو بیا یې یو دم وویل:

ښه زړه مې پرې یخ کړ

عمر وخندید حذیفه ته یې په اوږه وار ورکړ

ووایه کنه یاره زما د هم ورته سودا کړه

حذیفه ګلابي شونډې سره وروستې.

خوب مې لید ، خوب مې لید چې یوه لویه دښته وي له کړکۍ یې پاس آسمان ته وکتل سپوږمۍ هم فکر کوم د څوارلسم وه شاو خوا مې ښه له ورایه لیدل هر څه مې صحي کولی شو ویې خندل او زیاته یې کړه.

په یو لوی هډور آس سپور وم شاوخوا مې سرو جامو واله لښکرې تاوې وي ټوله ساحه یې محاصره کړې وي د وتو لاره نه وي زه هم په منځ کې ایسارګرځم را ګرځم دوی رانږدې کیدی نشي کله چې په ما حمله راوړي زه توره راوباسم یو کتار ټول یوې خواته ړنګ کړم ددوی بریدونه زیات شي پورته وګورم له آسمانه یوه سپینه لمبه راشي ټوله ډله لکه اور ته چې خاشاک ورواچوې لواړه تیره کړي همدې وخت کې راویښ شوم سترې وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړا راغله وارخطا وم دا زما وروستۍ شپه او دا خوب خدایزده مانا یې څه وي ؟

عمر کلکه غیږه ورکړه وخندید

مه وارخطا کیږه ، په دښمن دې بریالی کیږې ان شاالله خپل مقصد ته به رسیږی زه باور دربانديې لرم.

حذیفه فاتحانه مسکا وکړه ، له ځایه پاڅید په پاس تاخچه کې ایښی قرآنکریم یې راواخیست څو ځل یې ښکل کړ په سینه پورې یې ټینګ ونیو سترګې یې د آسمان په لور ونیوې په سلګو کې یی دعا وکړه.

یا پاکه ربه(ج)!

ستا له عاجز بنده سره مل شې!

دا په ګناهونو لړلی بنده دې یوازې مه پریږده.

یوازینۍ هیله او ارمان چی ستا د دین خدمت او تاته رسیدل دي په پوره کیدو کې یې مرسته ورسره وکړه...

حذیفه اوږده دعا وکړه عمر هم دواړه لاسونه لپه کړي وو یوازې آمین یې له خولې راووت او د حذیفه له ژړا سره به دده هم په لیمو اوښکې را ورغړیدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۹)

د سهارني لمر ژيړې وړانگې په لوړو غرونو را پرتې وې هوا دومره صافه وه چې د لوړ غره په سر دې وران څلی ښه پوره ليدلی شواى په مرکز کې چوپه چوپتيا وه عمر د نښتر ونې لاندې ولاړ وو په مرکز کې څه زيات شوى نه وو يواځې د راوتلې تنگې شيلې په خوله کې مازدا ډوله موټر نوى ورښکاره.

شو شور ماشور شو عمر وروکتل د مرکز د دويمې کوټې نه ډله خلک راووتل څوتنه د مرکز ملگرى يې وپيژندل دوه درى کسان نوي ورښکاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول قوماندان یی ترمخ ګړندی روان وو مازدا ډوله موټر ته ودریدل عمر نږدی ورغی نویو راغلو میلمنو ته یی لاس ورکړ نویو کسانو بیګونه غاړو ته اچولی وو لویی پروفیشنل کیمری ورسره وی رنګون یی تازه وو داسی مالومیده لکه له کوم ښاره چی راغلی وی عمر حیران وو څوکسانو په شاوخوا ونو کی سپین بیرغونه راځوړندول ځینو په ولاړو لرګیو تابلوګانی ټینګولی داسی ترتیبات نیول کیدل تابه ویل د کوم لوی جشن ورځ را روانه ده د مرکز د کوټو تر مخ کتار ولاړ بیرغونه باد یوی خواته رپول.

مخامخ یی وکتل حذیفه له ختین حمامه را وه ووت داسی سپین بریښیده تابه ویل په کلونو یی لمر په سترګو ندی لیدلی سپینی جامی یی په تن وی ته وا د واده ورځ یی ده ټولو ولاړو کسانو خوشاله وروکتل حذیفه را وګرځید سلام یی واچوه ولاړو کسانو ټینګی غیږی ورکړی د عطرو بوی یی په سپږمو داسی خوږ لګیده لکه د پسرلنی موسم د تازه غوړیدلو ګلانو کومه لویه دښته کی چی روان وي حذیفه عمر له لاسه ونیو په خندا یی وویل:

راشه لږ کار می درسره ده!

دواړه د مرکز د کوټو شاته د روانو اوبو د لښتی تر څنګ په یوه لویه ډبره کښیناستل عمر په حیرانی حذیفه ته کتل تر اوسه یی په دومره تازه او ښایسته څیره کی نه وو لیدلی هیڅ یی په دیدن نه مړیده دواړو په ځیر یو بل ته کتل هیڅ یی نه ویل په وروستیو کی حذیفه چوپتیا ماته کړه او په مسکا یی وپوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښنګه په ځیر راته ګورې؟

عمر یی لاس په لاس کی ونیو

پوهیږې! درویشت کاله مې عمردی تراوسه مې دومره ژور چاته نه وو کتلي خدایزده نن دې ښنګه په دیدن نه مړیږم.

حذیفه وخندید د ټوکو په ډول یې وویل:

خیر ده له نن وروسته به مې ارمان وکړې

د عمر تندی ګونځې شو تابه ویل د دنیا تر ټولو بد خبر یې واورید سوړ اسویلی یې وویست سر یې د افسوس په بڼه وښوروه او زیاته یې کړه.

هو ولا! ستا جدایي به راته دومره سخته تمامه شي لکه په عمري بند محکوم بندي ته .

بیا یې د ډاډ لپاره د حذیفه په اوږه لاس ورکیښود.

خو خوشاله دیته یم چې خپل هدف ته رسیږې او له رحیم ذات سره کړې وعده دې پوره کیږي خو ځان ته وارخطا یم.

حذیفه حیران وروکتل

ولې؟

خدای مه کړه

عمر مړاوې سترګې ور واړولې د خواست په ژبه یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا وکړه چې زه هم يوه ورځ ستا غوندې جامې واغوندم او نوبت مې را ورسيږی.

حذيفه په اوږه وار ورکړ خندا يې وکړه

خدای (ج) دې درسره وکړي خو دلته نوبت نشته خبره ستا په چالاکۍ او د تکتيکونو په ژر زده والي کې ده هرڅومره چې ژر تکتيک زده کړې او قوماندان ځای درته مناسب وبولي هماغه ورځ دې نوبت دی.

دواړو فاتحانه مسکا وکړه

د کوټو له شا طلحه دواړو ته زوروره ناره وکړه دواړو ته يې د ورتګ اشاره وکړه.

- راځئ ملګري تيار دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۰)

د مرکز ملګري کتار ولاړ وو تولو په تنديو په کليمه پوښل شوې سپينې جنډې تړلې وې مازدا ډوله موټر د مرکز د کوټو ترمخ ولاړ وو مخه يې ښکته خواته وه نويو راغلو کسانو غټې کيمرې په درې پايېز چوکاټ بندولې د برې کوټې په بام په لوډسپيکر کې په لوړ غږ ترانه چالانه وه قوماندان خوشاله وو هر ملګري ته يې په خوشالۍ کتل ماته يې د ورتګ اشاره وکړه ورغلم او د طلحه څنګ ته نيغ ودريدم.

قوماندان خپل موټر ته وروګرځيد يوه غيږ ګلان يې راواخيستل ما ورمنډه کړه نيمايي يې ماته راکړل په ملګرو د ويشلو اشاره يې راته وکړه له ښي لوري مې پيل وکړ هر ولاړ ملګري ته مې دوه ، دوه ګلان ورکړل سړا شوه پورته مې وکتل ډرون ډوله کيمره مې په سر ولاړه وه لرې ولاړ کس ډرون کيمرې ته غټ ريموټ نيولی وو يو خوا بل خوا يې خوځوه کيمره به کله لوړه شوه په پورته ولاړو غونډيو به را وګرځيده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان مخامخ اشاره وکړه حذیفه د ولاړو موټرو له منځه را وه ووت نظامي جامې یې په تن وې خوله یې له خندا نه ورتولیده کتار ملګرو ته ور وګرځید کیمرې والا وو یوې او بلې خواته منډې وهلې تا به ویل کوم لوی پاچا سیمې ته راغلی دی دم په دم یې انځورونه او فلمونه ترې اخیستل هر ملګري حذیفه ته ټینګه غیږه ورکوله او ګلان یې غاړې ته وراچول.

حذیفه ماته ودرید ټینګه غاړه مې ورکړه یو بل مو ترډیره په غیږ کې نیولي وو د خوشالۍ او خدای پامانۍ اوښکې مو ګډې په سترګو را روانې وې دی مې هیڅ له غیږې جلا کولی نشو او ده هم زما غاړه ټینګه نیولې وه یو ناڅاپه مې د الله اکبر زوروره ناره له خولې ووته ولاړو ملګرو راسره بدرګه کړه او په شیله کې یې څو پرلپسې انګازې خورې شوې حذیفه مې ولي کلک ونیول سترګې یې راسره وجنګولې او یوازې یې دومره له خولې ووتل

حق دې راته وبخښه!

زما اوښکې نه تم کیدې په دا درویشت کلونو کې مې دومره ژور نه وو ژړلي یو دم مسک شوم د هغه په ولیو مې زور راووست.

ځه ! الله دې مل شه خپل ایماني هدف ته پخیر ورسیږې

په لاوډسپیکر کې چالانې ترانې بیا بیل خوند درلود

- ساتو یې په سرو وینو دا د باتورانو کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

- دا د شهیدانو کور ، دا د شهیدانو کور....

حذیفه د وروستي کس قومندان مخ ته ودرېد قومندان په غيږ کې کلک ونیو په تندي يې داسې ټينګ ښکل کړ تا به ويل د کلونو مسافر زوی د خوږې مور مخ ته ولاړ دی ګلان يې غاړې ته ور واچول تر اوږو يې کلک ونيو په خندا يې وويل:

- څه ورځه په مخه دې ښه ! خپل هدف ته پخير ورسيږې

- ستا مظلوم اولس به ستا قربانۍ هیڅ کله هيرې نکړي

- موږ خوشاله يو چې ستا غوندې ځوانان لرو ددې هيواد او د شهیدانو ارمانونه ستاسو پورې تړلي دي...

له اوږدو خبرو وروسته حذيفه مازدا ډوله موټر ته ور وخوت کيمرې والا تر موټر ګرد راچاپير شول ډرون کيمره هم د ولاړو خلکو په سر ودريده حذيفه موټر ته حرکت ورکړ او د خدای پامانۍ په ډول يې دواړه لاسونه پورته کړل ولاړو کسانو هم يوپه بل پسې لاسونه وخوځول سيمه يو ځل بيا د الله اکبر زورورو نارو په سر واخيسته.

(۱۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې ورځې ووتې حذيفه مې هيڅ له سترګو نه ووت يوه غرمه د قوماندان کوټې ته ورغلم موږ ملګرو ته د انټرنيټ او مبايل کارولو اجازه نه وه قومندان په کوټه کې تلويزيون او انټرنيت درلود دی خوشاله وو خوله يې له خندا نه راټوليده په خبرونو کې يې د خوست په کمپاين د بريد خبر ونيو خبرياﻝ وويل چې ځانمرګي بريدګر د امريکايي ځواکونو ډله موټران په نښه کړي او زيات تلفات يې ور اړولي دي.

د اسلامي امارت وياند يې پړه په غاړه اخيستې وه او بريدګر يې د حذيفه په نوم د لوګر د سيمې ياد کړ او تر پنځوسو ډيرو امريکايي ځواکونو د وژلو ادعا يې کړې وه د حذيفه د نوم په اوريدو مې له خوشالۍ اوښکې په اننګو راغلې او له خولې مې د تقبله الله کلمه ووته.

قومندان مبايل زما مخ ته ونيو

ته وګوره ياره ! ټول فسبوک د حذيفه مجاهد انځورونو ښکلی کړی دی

مبايل مې ترينه واخيست د حذيفه هر ملګري او خپلوان دده کارنامې او يادونه بيان کړي وو او دده د شهادت مبارکيانې په هر لور خپرې وې چا يې له څنګه د زمري انځور ايښی وو چا هم په سپين بيرغ پوښلی وو.

مبايل مې قومندان ته بيرته ورکړ هغه له جيبه کوچنۍ کتابچه راوويسته شميره يې ترينه ونيوله غاړه يې تازه کړه له هغې خوا ډډ نارينه غږ راغی.

- هلو سلام عليکم

قومندان غاړه تازه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وعلیکم والسلام ورحمت الله

حاجي ميانداد صيب ښه یې

کور دې خیرتي ده

مقابل لوري غوږ ونيو او وې پوښتل:

څوک یې وروره؟

قوماندان په رنګړی ږيره لاس را تیر کړ

حاجي صاحب ما له میرانشاه زنګ وهلی د حذيفه ملګری يم.

د مبايل اړيکه يو دم پرې شوه قومندان له ځايه پاڅيد فکر کوم انتن کمزوری وو مبايل یې بیا ور اوکې کړ له هغه خوا بیا نارينه غږ راغی دا ځل غږ يو څه صاف وو بیا یې سلام واچوه قومندان غاړه تازه کړه.

وعلیکم والسلام

ښه یې حاجي صاحب!

د هغه له پوښتنې مخکې یې وویل :

زه د حذيفه ملګری يم له میرانشاه مې زنګ درته کړی

د مقابل لوري غږ ګډوډ شو لکه له خبرو چې ولويږی بيا یې غاړه تازه کړه او زياته یې کړه

ښه ډير ښه! حذيفه به کله کله پدې شمیره زنګ راکوه د بوډا ژړا زور ونيو په ژړا کې یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خو شهید شو!

قومندان یوه شیبه بې ځوابه شو لکه له خبرو چې ولویږی بیا یې بندې خبرې وکړې.

هو حاجي صاحب ! د زوی شهادت دې مبارک شه

د ډاډ لپاره یې څو توري ولټول او زیاته یې کړه:

هغه ډیر غیرتي او په اسلام مین ځوان وو او خپل سپیڅلي هدف ته د متعال رب (ج) په مرسته ورسید موږ ټول ملګري د هغه په صداقت ، ایمانداری او ټینګ ایمان ګواهي ورکوو...

قومندان اوږدې خبرې وکړې مقابل لوري یواځې غوږ نیولی وو اف یې له خولې نه راووت یواځې د سلګیو غږ یې صاف اوریدل کیده

په مبایل کې ښځینه غږ راغی

- څوک دی؟

د بوډا خبرې ورسره ګډې شوې ښځینه غږ ورک شو

د قوماندان له خبرو وروسته د حذیفه پلار غاړه تازه کړه خپله غریبي او د زوی سره مینه یې یاده کړه د هغه د ټینګ ایمان په زړه پورې کیسې یې وکړې په وروستیو کې یې وویل چې د حذیفه مور درسره دوې خبرې کوي.

قومندان ځان ټینګ کړ د حذیفه زړې مورکۍ خبرو ته ځان جوړ کړ خو ژړا خبرو ته پرینښوده ښه پریمانه یې وژړل قومندان هم څادر سترګو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونيو تر پنځو دقيقو زما په شمول د هيچا له خولې اف نه ووت په مبايل او زموږ کوټه کې يوازې د ژړا او سلګيو غږ پورته کيده.

له اوږدې ژړا وروسته د حذيفه مور په خبرو راغله او قومندان ته يې په خپ غږ وويل:

خير يوسې زوی جانه ! زما د زړه ټوټه حذيفه له تاسو ډير خوشاله وو هر وخت به يې چې زنګ را وکړ د ملګرو او قومندان په صفت نه مړيده زما له زوی سره مو ډير تکليفونه ايستلې وو خدای(ج) مو هغه دنيا سمه کړه.

د حذيفه مور ډيرې دعاوې وکړې قومندان هم د زړه تسلي ورکړه او د هر رنګه مرستې ډاډ يې ورکړ.

(۱۲)

شپې او ورځې تيريدې مرکز ته هره ورځ نوي ملګري راتلل زموږ شمير هم ورځ په ورځ زياتيده ماهم ډير څه زده کړي وو د موټر چلول ، د نقشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مخې په ښارونو کې بلدتیا او ډول ، ډول نور هغه کارونه وو چې د تمرین تر څنګ موږ ته را زده کېدل.

یوه ورځ قومندان راغی زه او څلور نور ملګري یې له ډلې جلا کړو راته یې وویل چې تاسو به نور ځانګړی تمرین کوئ!

موږ د خپل تمرین تر څنګ نوو راغلو مجاهدینو ته هم تمرینات ورکول او هغه لارې چارې چې مو زده کړې وې هغوی ته وربښودلې او ددې ترڅنګ مو د اسلحې کارونه او د موټر ور زده کول هم زموږ په غاړه وو.

موږ کابو دوې میاشتې پرلپسې تمرین وکړ زموږ په تمریناتو کې د نویو لوکسو موټرو زده کړه لکه فرونر هایلوکس او...همدارنګه د کابل ښار په مختلفو برخو کې د نقشې له رویه بلدتیا او همدارنګه د پښتو ترڅنګ د پآرسي او انګریزي ژبو زده کړه هم شامل وو.

قومندان هم څو ورځې نه وو کور ته په چوټۍ تللی وو قومندان اصلا د خوست وو کور یې په موسی خیلو ولسوالی کې وو خو دلته میرانشاه کې له وړوکوالي را لوی شوی وو کله کله به د کورنۍ د لیدو لپاره چې ډېر وخت کیده خوست ته کډه شوې وه تلو.

یوه ورځ سهار راغی خوشاله وو زما ترڅنګ کښیناست لکه کومه خبره چې راته لري ، هماغسې وه د کابل ښار نقشه یې راوویسته زما مخ ته یې وغوړوله مهم ځایونه په سرو کرښو رنګ شوي وو د دارالامان پوښتنه یې وکړه ما د لوګر په سړک ګوته یووړه د کابل په چهار اسیاب ولسوالۍ لنډ وروګرځیدم د دارالامان په دوراهي مې ګوته ودروله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان خوږه مسکا وکړه په اوږه يې وار راکړ.

- ډير وران يې!

ما وخندل

- قومندان صاحب اوس خو مې نږدې نيم کال پوره کيږي

قومندان په ځير راته وکتل او وې وپوښتل

ښه ډير ښه! د کابل رياست چيرته دی؟

ما ژر د پښتونستان واټ ته اشاره وکړه پورته ورغلم د کابل په رياست مې ګوته کيښوده

قومندان په اوږه وار راکړ

- ماشاءالله ما خو دومره نه ګڼله

ما له چايو غوړپ وکړ او ومې پوښتل

آمرصاحب څه نوې غورې نشته؟(قومندان ته مو آمرصاحب ويل)

قومندان نقشه ټوله کړه اوږد وغزيد

- نه ولا څه شی خو نشته

يو دم پخپل ځای کې نيغ راکښيناست لکه کوم نوی زيری چی راته لري مخامخ يې راته وکتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- خو دې ورځو کې شايد کابل کې يوه لويه غونډه جوړه شي امريکايان او نور بهرنی قومندانان له يو بل سره جلسه لري شايد تاسو ځلور ملګري ورولېږو.

په ورانه يې وار راکړ

- دا ځل ځان تياروه

ما وخندل ،ده پيکه وويل:

خو! چاته مه وايه ځکه خبره محرمه ده تر اوسه مې چاته ندي ويلي ته لومړنی څوک وې.

(۱۳)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار وختي وو چې قومندان زموږ څلورو ملګرو د کوټې ور را وټکوه ورپاڅيدم قومندان ته مې لاس ورکړ ده رایاده کړه چې څلور واړه ملګري دده کوټې ته په بيړه ورشو ملګري مې له خوبه راويښ کړل شيبه وروسته څلور واړه د قومندان تر مخ ناست وو.

قومندان بيا نقشه وغوړوله په پروني نوي پلان وغږيد د بهرنيانو د ناستې يې وويل چې شايد همدې اونۍ کې جوړه شي د مشرانو له لوري موږ څلور ملګري ټاکل شوي وو غونډه په کانټينينټل هوټل کې جوړيده.

کابو درې ساعته مو په پلان کار وکړ د هر ملګري نظر مو واخيست د لارو خرابوالي او هلته تګ لويه ستونزه وه خو قومندان خوشاله وو او ويل يې چې هلته يې کسان مونډلي تاسې يوازې تر کابله پورې په رسيدا فکر وکړئ.

موږ ملګرو قاچاقي لارې وسنجولې د کابل تر دروازو مو په نقشه کې لاره وويسته قومندان د باندې وتلی وو په بيړه راننوت له خندا يې خوله نه ورټوليده وې خندل او وې ويل:

زه پوهيدم چې د کابل تر دروازو رسيدلي ياست هلته بند پاتې يئ.

ورستنۍ خبره يې بشپړه کړه.

خو خير دا تشويش مه کوئ هلته مې هم کسان درته پيدا کړل.

زموږ مخونه له خوشالۍ وغوړيدل ،ده خبره وغځوله.

همدا اوس له مولوي صاحب عزيز سره وغږيدم دا زيری يې راباندې وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مولوي عزیز زموږ د مرکز لوی مشر وو)

مولوي صاحب وویل چې موټران او وسلې مو هم په وردګو او لوګر کې درته آماده کړي لدې ځایه یې د وړلو اړتیا نشته او زیاته یې کړه.

سبا سهار به تش لاس په یو موټر ځان د کابل تر دروازو ورسوئ.

موږ څلور ملګري په جامو کې نه ځاییدو او خوشاله وو چې څومره مهم او لوی پلان ته وټاکل شوو سبا سهار د حذیفه او نورو تللیو ملګرو په نسبت موږ ته لوی ترتیبات نیول شوي وو مولوي صاحب عزیز هم راغلی وو پاکې سپینې جامې یې اغوستې وې له موږ سره ټولو ولاړو ملګرو یو په یو خدای پامانی وکړې په فیلډر ډوله موټر کې مو حرکت وکړ په خامه لارو غرمه د خوست یوې ولسوالۍ ته ورسیدو هلته مو د پلان مطابق د یو مجاهد ملګري سره ډوډۍ وخوړه د مازدیګر تر لمانځه هلته وو قضا مازدیګر مو د پکتیا وزې ځدراڼ ولسوالۍ په لوري حرکت وکړ د شپې اته بجې د وزې ځدران ولسوالۍ ته ورسیدو شپه مو هلته تیره کړه سهار له لمانځه مخکې مو له هغه ځایه حرکت وکړ بل مازدیګر د لوګر د خروار ولسوالی بازار ته ورسیدو د ولسوالۍ لوی بازار وو ګڼه ګونه ډیره وه دا ولسوالۍ په خامه لاره پرته وه دویمه شپه مو چې د شنبې وه د لوګر د څرخ ولسوالۍ ته ورسوله موږ ډیره بیړه درلوده ځکه د دوشنبې ورځ مو باید کابل کې د پلان ځای ته رسولي وای غونډه دوشنبه جوړیدله د دریمې ورځې په سهار د څرخ له لوري مو ځان د لوګر برکي برک ولسوالۍ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویست او له هغه ځایه د وردګو د تنګي له لوري د لوګر د مرکز پُل علم تر شا د محمد آغې ولسوالۍ ته واوښتو.

شپې ورځې مو سترې تیرې کړې ټوله لار مزل ملګري بې خوبه کړي وو له غرمې تر ماښامه مو د لوګر د محمد آغې ولسوالۍ په یو جومات کې ښه خوندور خوب وکړ ماښام مهال مو ځانونه د کابل دروازې ته ورسول هلته په یوه کرایي شوي کور کې راته نوې جامې ،پتلانونه ،دستکشې، ډول ډول عینکې او نور د اړتیا وړ مواد راکړل شول د شپې نهه بجې د کابل له دروازې تیر شوو نیمه شپه مو ځانونه د کانټینینټل هوټل ته نږدې ځای پر ځای کړل.

سهار وختي مو ځانونه پریمینځل نوي پتلانونه او جامې مو واغوستې غونډې ته څه کم دوه ساعته پاتې ول ټولو ملګرو دوه ،دوه رکعته لمونځ وکړ د قرآنکریم تلاوت مو وکړ هوټل ته له روانیدو سره سم مو له یو بل سره وروستۍ خدای پاماني وکړه.

د هوټل په لور مو حرکت وکړ په لارو کڅه کوڅه وه هر ځای سختې تالاشۍ ولاړې وې زموږ موټر ډیر نه تالاشي کیده یوازې عسکر به مازې راوکتل د مخې په سیټ کې له ناست ږیره خریلي ځوان سره چې د دولت کس وو وغږید او موټر به حرکت وکړ دویمه داچې زموږ موټر په تورو ښیښنو پوښلی وو.

د هوټل د دروازې له ننوتو وروسته د مخې ناست کس ښکته شو شاوخوا مو وکتل هرې خواته زرهي موټر ښه پریمانه ولاړ وو زموږ مشر چې هلته مرکز کې راته قومندان ټاکلی وو د غونډې د کوټې تر مخ ټولو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناره کړه او په بیړه یې د ښکته کیدو اشاره وکړه موږ هم په بیړه لوی سالون ته د ننوتو هڅه وکړه په وره کې ولاړ عسکر مو ممانعت وکړ زموږ یو ملګري د الله اکبر له نارې سره په تندي وویشت او عسکر پړمخې ولوید د سالون د ننه غوغا شوه لوی سالون له بهرنیو نظامیانو تر سپږمو ډک وو منډې شوې د خبربالانو کیمرې او مایکونه ورغړیدل سیمه ډزو او مرمیو په سر واخیسته پښتو ، دري او انګریزي غږونه سره ګډ شول زموږ دوه ملګري دویم پوړ ته وختل له شته کسانو لاره ورکه شوه هر لورته یې ډزې کولې په جوړه غوغا کې به یوه ، یوه د الله اکبر ناره هم پورته شوه.

د باندې مو څوک نه راپریښودل او نه هم د باندې څوک وتلی شوای یو ملګری مو یوازې راننوتي وره ته په کمین کې ناست وو چې کله به چا د وتو یا راننوتو هڅه کوله د هغو کار یې ورخلاصوه.

پوره یو یونیم ساعت مو جګړه وکړه د باندې ډیر نظامیان راورسیدل په هوا د ډول،ډول چورلکو غږ اوریدل کیده په وروستیو کې مرمۍ راخلاصې شوې شیبه وروسته سیمه څو زوروړو چاودنو او غږونو ولړزوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۴)

قومندان تلويزيون ته مخامخ پروت وو د تلويزيون چينلونه يې يو په بل پسې اړول د ټولو د خبرونو د سر ټکی په هوټل ننني بريد وو د هوټل ودانۍ سرو لمبو په سر اخيستې وه له موټرو تور لوګي پورته کيدل سيمه له ګڼو امبولانسونو ډکه وه خبرياله د سيمې عيني شاهدان غبرول ټول وارخطا ول بريد يې ډير زورور ياد کړ يوه کس داهم وويل چې د بريد او چاودنو غږونه يې تر څو کيلو متره لرې واوريدل.

د اسلامي امارت وياند د بريد پړه په غاړه واخيسته بريد يې ډير زورور ياد کړ ډېرو بهرنيانو اوجنرالانو ته يې د زياتو تلفاتو د اوښتو ادعا وکړه د وياند په خبره په بريد کې سلګونه بهرني جنرالان او عسکر وژل شوي وو.

قومندان ځان وغزاوه خوشاله وو ، عمر او نور ملګري يې يو، يو سترګو ته ودريدل د هغوی پخواني يادونه يې تازه کړل د باندې وه ووت په مرکز کې کراره کراري وه هيڅوک نه مالوميدل يوازې ډاډسن ډوله موټر د لويې ونې سيوري ته ولاړ وو.

پای

کابل - افغانستان

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library